

Kiinalainen uusi vuosi Arhangaisissa

Miltä näyttää aasialainen, tai kuten Suomessa sanotaan kiinalainen, uusi vuosi 7-kerroksisen kerrostalon asukkaasta pienessä maaseutukaupungissa? Juhlat tuntuvat joiltain osiltaan muistuttavan toisiaan riippumatta siitä missä päin maailmaa niitä vietetään. Täkäläinen uusi vuosi on suuri perheiden tapaamisen juhla ja vuoden suurin ruokajuhla. Näiltä osin tulee vähän suomalainen joulumieleen, vaikka muuten näiden kahden juhlan merkitys on hyvinkin erilainen.

Muutama päivä ennen juhlaa. Kaupoissa on ihan mahdoton ruuhka. Koska hyllyt eivät riitä, on tavaroita nostettu lattioille suoraan pahvilaatikoissa. Joku tuuppii minua takaa, enkä meinaa millään saada tutkittua täällä maalla harvinaisia tavaroita, joita kannattaa hamstrata juuri nyt. Seuraavan kerran joitain niistä löytyy ehkä vasta vuoden kuluttua. Ilokseni huomaan yhdessä kaupassa lasisen uunivuolan, toisesta löytyy keraaminen ja vähän isompi! Jippii! Valikoimat ovat lisääntyneet huimasta takavuosista, kassiini menee myös muutama päärynä, amerikkalaisia omenoita ja kiinalainen ananas. Hedelmäpuolelta paikalliset ostavat erityisesti pieniä kiinalaisia mandariineja, omenoita ja viinirypäleitä. Karkkihyllyt notkuvat omaan paperiin kääryistä isoista mellipusseista. Niitä varataan etenkin vieraille. Ostan jonkun pussin tuliaisiksi tulevia päiviä varten. Etsin jotain harvinaista herkkua, kuten belgialaista suklaata jota oli vuosi sitten, mutten löydä. Isäntien kassit kilisevät ja ovat kovin painavia. Enimmäkseen sisällöt ovat kovinkin läpinäkyvää sorttia. Ja on siellä muutamalla emännälläkin vastaavat ostokset. Niistä tarjotaan sitten kierros jos toinenkin vieraiden tullessa, ja ne todella ovat aivan pakollinen osa uuden vuoden juhlintaa. Lihatorin puolella henkilöautojen peräkonteissa, pakettiautojen lavoilla ja sisällä lihamyyjillä on pitkissä riveissä teurastettuja ja jäätyneitä lampaita, nythän on talvi ja pakkanen. Ruhoista

on nahka ja sisukset nyljetyt, mutta muuten ne ovat kokonaisia.

Uudeksi vuodeksi koti siivotaan viimeisen päälle. Ravistelen ulkona eteismatot, pöytäliinat ja petivaatteet. Pikkutyttö menee äitinsä kanssa ohi, äidillä painavat kassit. Tyttö kysyy äidiltä, onko tuo setä amerikkalainen. Minä toivotan hyvää päivää ja kerron olevan Suomesta. Pikkutyttö ei oikein tiedä missä päin maailmaan semmoinen paikka on. Kun ulkomaalainen tekee samoja asioita, joita paikalliset yleensä tekevät, herättää se aina kiinnostusta. Samalla pääsee tutustumaan naapureihin. Aattona sitten vielä pestään auto.

Pastorilta tulee kutsu *aattoaterialle*. Siellä ovat kaikki juhlaruuat valmiina. Deelini tarkistetaan ja kaikki on muuten kunnossa, mutta komeasta nahkavyöstäni löytyy lohikäärmeen kuvia ja muita epäilyttäviä olioita. Vyö jää kirkollisen sensuurin kouriin ja vaihtuu perinteiseen kankaiseen versioon. Harmi, olisi ollut kiva mennä rouheasti ja komiasti kuten äijät täällä tekevät. Vyö se miehen tekee! Pastorin perheessä ovat kaikki koolla. Kaksi vanhinta opiskelijapoikaa ovat tulleet pääkaupungista. Normaalisti yksi bussi on yhdessä vuorossa, nyt oli vuoro ajettu neljällä bussilla. Vaimo tulee äitinsä kanssa, jota on ollut auttelemassa. Minun tullessani perheen ala-asteen ikäinen poika avaa oven ja ilmoittaa reippaalla äänellä ”Mika tuli!”. Eteisestä kun ei näy muualle asuntoon. Rupattelemmme joutavia, perhe tekee vielä viimeisiä säätöjä sisustuksiin, muutama kutsuttu ja ilmeisesti kutsumaton vieras poikkeaa, kuten täällä on tapana. Ja juhlaruokaa riittää! Kotiin tullessa rappukäytävässä tuoksu keitetty lammas vahvana ja tuoreena. Vähän kuin meillä jouluna kinkku.

Uudenvuodenpäivän aamuna auringonnousun aikaan rappukäytävässä rapisee, kolisee ja kopisee ja sieltä kuuluu lasten ääniä. Ihmiset ovat ennakkoon selvittäneet horoskoopeista, lamoilta muista luotettavista lähteistä, miten heidän tulee toimia ihan ensimmäiseksi aamulla, jotta vuosi

menisi hyvin. Ennen taikojen tekoa ei naapureille puhuta mitään. Kun kävelen kirkolle aamurukoukseen, näen matkalla muutamia hyvin keskittyneen näköisiä ihmisiä. He kävelevät tietyn määrän askeleita tiettyyn suuntaan, lukevat jotain hokemia, ja ehkä heillä on jokin erityinen tai tietyn värinen esine mukana onnea tuomassa. Joissain aikaisemmissa kuvissani näkyneelle komealle vuorelle on jo illalla viety kynttilöitä ja öljyvaloja ja kumarrettu vuorta. Nämä tavat ovat niin vahvoja, että vaikka seurakunnassa ei ole tänään virallista ohjelmaa, muutamit ihmiset tulevat oma-aloitteisesti kirkolle rukoilemaan aamulla. Minä menen normaali aikaan, mutta ihmiset ovatkin jo tulossa pois. Tänään on niin paljon kyläilyjä, että nyt pitää päästä matkaan. Kotona keitän aamupalaksi kaurapuuroa, ehkä se auttaa mahaa sulattamaan raskaanpuolesta tulossa olevaa juhlaruokaa.

Kylässä. Vierailimme ihmisten kodeissa enimmäkseen porukalla Tikkasten kanssa. Kotiin sisään tullessamme isäntä laittaa hatun päähän, ja tervehtii perinteisillä uuden vuoden toivotuksilla: Onko uusi vuosi sujunut hyvin? Rauhaa! Kättelijöistä nuorempi laittaa kätensä vanhemman käsien alle. Vanhempi useimmiten suutelee nuorempaa molemmille poskille. Ruokapöydässä on tarjoiluja jo valmiina. Ensin syödään jotain valkoista, vaikkapa perineistä kuivattua juustoa. Sitten tulee salaatteja. Ne tuntuvat hiukan vaihtelevan muodin mukaan, mutta ovat ruokaisia. Meillekin varsin tutun oloinen perunasalaatti on pitänyt pintansa. Alkuun maistellaan pöydällä olevasta kokonaisuudesta keitetystä lampaasta pieniä alkupaloja. Jossain vaiheessa isäntä kaivaa nuuskamassinsa, ja ojentaa sen ensin miespuolisille vieraille yksi kerrallaan, vanhimmasta alkaen. Vieras tarjoaa samalla omansa isännälle ihmeteltäväksi. Nuuskapullo kierrätetään lopuksi naisille. Näin vaihdetaan kuulumisia pikkuhiljaa: miten talvi on sujunut, voivatko kaikki hyvin, onko karja kunnossa talven jälkeen. Useimmiten telkkari on myös päällä.

Uutena vuotena on tullut perinteisiä elokuvia, kansallinen uudenvuoden painikisa, laulu- ja hupiohjelmaa, joista itselle jäi mieleen isojen painijoiden buuzin syöntikilpailu. Uutena vuotena kaikki syövät hyvin. Emäntä laittaa pakkaseen ennakkoon tehdyt buuzit kypseneeseen vieraiden tullessa, ja ne ovatkin pääruokaa. Ties kuinka monennen annoksen jälkeen vaaditaan: syö nyt vielä tästä, ota lisää! Vaihdamme lahjoja isäntien kanssa ja menemme mahat pullollaan seuraavaan kyläpaikkaan, jossa sama rutiini toistuu. Taisin elää enimmäkseen buuzeilla ainakin 10 päivää. ☺ Kiersin aika paljon Tikkasten kanssa, ja välillä lapsille etsitään joku perinteinen lampaiden nilkkailla pelattava peli.

Kotimaahan lämpimät kiitokset joulukorteista. Tänä vuonna pääosa tuli tänne helmikuun puolivälissä.

Rukouksiinne:

- Kaikki tapaamamme tuttavat – että evankeliumi saisi koskettaa heitä
- Yhteistyö paikallisten vastuunkantajien kanssa Arhangassa: kyläevankelistat, hankevastaavat, seurakunnan vetäjätiimi
- Hyvien opetustapojen- ja materiaalien löytäminen seurakunnan vetäjille
- Maaliskuun kentän vuosikokouksemme ja siihen liittyvä toimintatapojen läpikäyminen ja kentän pitkän tähtäimen suunnittelu

T: Mika (2.3.2018, Arhangai)

(kuvissa yllä hatut päässä Arhangain pastori, alla kyläilemässä Tikkasten kanssa)

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC ITELFIHH

Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>